

Ἄγιέ μου Νεκτάριε, θεράπευσε καὶ ἐμὲ τὸν φίλον σου! (Καββαδίας Δημήτριος Ἱερομόναχος)

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)

Μὲ τὴν ταπείνωσή του ὁ Ἅγιος Ἀμφιλόχιος Μακρῆς κέρδισε τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Ἔκτοτε τὸν ἐπισκεπτόταν συχνά. Ὄταν ὁ Γέροντας Ἀμφιλόχιος ἔγινε Διάκος, συλλειτούργησαν πολλές φορές.

Οἱ ψυχὲς τους ἐνώθηκαν ἀκόμη περισσότερο, κατὰ τὴν τελευταία λειτουργία ποὺ ἔκαναν, ἕνα χρόνο πρὶν ἀπὸ τὴν κοίμηση τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Ἡ πνευματικὴ ἔνωσή τους ἔγινε ἐντονότερη, ὅταν ὁ Ἅγιος τοῦ ἀνέθεσε νὰ μεταλάβει μίαν ἄρρωστη μοναχὴ στὸ κελλί της.

Ἄλλη φορᾶ, ἐξαιτίας τοῦ συνωστισμοῦ στὸν μικρὸ ξενῶνα τῆς Μονῆς, ὁ Ἅγιος τὸν ἔβαλε νὰ κοιμηθεῖ στὸ κελλί του, μέσα στὸν περίβολο τοῦ Μοναστηριοῦ.

Ἡ πνευματικὴ αὐτὴ φιλία καὶ ἀγάπη συνεχίστηκε καὶ μετὰ τὴν κοίμηση τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Τὸ 1958, ἐξαιτίας τοῦ διαβήτη δημιουργήθηκε ἕνα ἐπικίνδυνο ἀπόστημα στὸ πόδι τοῦ Γέροντα. Ὁ γιατρὸς καὶ οἱ μοναχὲς βρῖσκονταν σὲ ἀνησυχία γιὰ τὴν ἐξέλιξη τοῦ ἀποστήματος, ὅταν ἄκουσαν ἀτάραχο τὸν Γέροντα νὰ λέει στὴν διακονήτριά του:

-Ἄναψε θυμιατό, ἀδελφὴ Ἀγάθη, καὶ ἀνέβασε τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου.

Σταύρωσε τὸ πόδι του καὶ εἶπε:

-Ἐσύ, Ἅγιέ μου Νεκτάριε, ποὺ θεραπεύεις τὸν κόσμον, θεράπευσε καὶ ἐμὲ τὸν φίλον σου.

Τὸ ἐπόμενο πρωὶ, ὁ γιατρὸς ποὺ ἦρθε νὰ χειρουργήσει τὸ ἀπόστημα διαπίστωσε, ὅτι εἶχε ὑποχωρήσει ἐντελῶς.

Μὲ εὐγνωμοσύνη ὁ Γέροντας ἀφιέρωσε μία Ἐκκλησία στὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, ἡ ὁποία πανηγυρίζει κάθε χρόνο τὴ μνήμη τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγίου.

Πηγή: agiazoni.gr